

U C H W A Ł A
SENATU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

z dnia 12 sierpnia 2010 r.

w sprawie ustawy o zmianie ustawy o rybactwie śródlądowym

Senat, po rozpatrzeniu uchwalonej przez Sejm na posiedzeniu w dniu 5 sierpnia 2010 r. ustawy o zmianie ustawy o rybactwie śródlądowym, wprowadza do jej tekstu następujące poprawki:

- 1) w art. 1 w pkt 7, w art. 4b w ust. 1:
 - a) w pkt 2 wyrazy "jednostka badawczo-rozwojowa" zastępuje się wyrazami "instytut badawczy",
 - b) w pkt 3 wyrazy "jednostką badawczo-rozwojową" zastępuje się wyrazami "instytutem badawczym";
- 2) w art. 1 w pkt 7, w art. 4b w ust. 1 w pkt 2 wyrazy "i za zgodą uprawnionego" zastępuje się wyrazami "z uprawnionym";
- 3) w art. 1 w pkt 17, w art. 27 w ust. 1 w pkt 1 po wyrazach "art. 4a" dodaje się wyrazy "ust. 1 lub w przepisach wykonawczych wydanych na podstawie art. 4a ust. 2";
- 4) w art. 1 w pkt 17, w art. 27a w ust. 1 w pkt 4 wyrazy "przepisy art. 16 lub" zastępuje się wyrazami "przepis art. 16 lub przepisy wydane na podstawie";
- 5) w art. 1:
 - a) w pkt 17, w art. 27b w ust. 1:
 - w pkt 1 wyrazy "zakazy określone" zastępuje się wyrazami "zakaz określony" oraz wyraz "i" zastępuje się wyrazem "lub",
 - w pkt 6 wyraz "przepisy" zastępuje się wyrazem "przepis" oraz wyraz "i" zastępuje się wyrazem "lub",

- b) w pkt 18, w art. 27c w ust. 1:
- w pkt 4 wyrazy "zakazy określone" zastępuje się wyrazami "zakaz określony" oraz wyraz "oraz" zastępuje się wyrazem "lub",
 - w pkt 6 i 7 wyraz "i" zastępuje się wyrazem "lub";
- 6) w art. 1 w pkt 17, w art. 27b w ust. 1 w pkt 3 po wyrazach "w art. 2" dodaje się wyrazy "ust. 1 lub w przepisach wydanych na podstawie art. 2 ust. 2";
- 7) w art. 1 w pkt 17, w art. 27b w ust. 1 w pkt 5 po wyrazach "w art. 9" dodaje się wyrazy "ust. 1 lub 2";
- 8) w art. 1:
- a) w pkt 17, w art. 27b po pkt 5 dodaje się pkt ... w brzmieniu:
"...) dokonuje połowu ryb na rzecz uprawnionego do rybactwa, nie posiadając dokumentu stwierdzającego upoważnienie, o którym mowa w art. 5,"
 - b) w pkt 18, w art. 27c w ust. 1 w pkt 2 skreśla się wyrazy "wbrew przepisom art. 4 i 5";
- 9) w art. 1 w pkt 18, w art. 27c w ust. 1 pkt 3 otrzymuje brzmienie:
"3) narusza zakaz określony w przepisach wydanych na podstawie art. 3 ust. 4 pkt 1,";
- 10) w art. 1 w pkt 18, w art. 27c skreśla się ust. 2;
- 11) w art. 5 w ust. 1 wyraz "wniosek" zastępuje się wyrazem "wezwanie" oraz wyraz "wniosku" zastępuje się wyrazem "wezwania";
- 12) w art. 6 w ust. 2 wyrazy "może wymienić" zastępuje się wyrazem "wymienia" oraz wyraz "wydać" zastępuje się wyrazem "wydaje".

MARSZAŁEK SENATU

Bogdan BORUSEWICZ

UZASADNIENIE

Na posiedzeniu w dniu 12 sierpnia 2010 r. Senat rozpatrzył ustawę o zmianie ustawy o rybactwie śródlądowym i uchwalił do niej 12 poprawek.

Przepis art. 4b ust. 1 posługuje się wyrażeniem "jednostka badawczo-rozwojowa". W dniu 1 października 2010 r. wejdzie w życie ustawa o instytutach badawczych, w której określenie "jednostka badawczo-rozwojowa" zostanie zastąpione "instytutem badawczym". Ponieważ można oczekiwać, że ustawa o zmianie ustawy o rybactwie śródlądowym wejdzie w życie później, Senat uwzględnił tę zmianę terminologiczną w brzmieniu art. 4b ust. 1 (**poprawka nr 1**).

Na podstawie art. 4b ust. 1 pkt 2 zarybianie wód może prowadzić jednostka badawczo-rozwojowa, uczelnia, fundacja, uznana organizacja producentów ryb lub organizacja społeczna, w ramach programu badawczego lub programu ochrony i odbudowy zasobów ryb w porozumieniu i za zgodą uprawnionego do rybactwa. Należy zauważyć, że każde porozumienie zawiera w sobie element zgody stron porozumienia. Dlatego Senat uznał za zbędne nakładanie obowiązku uzyskania oddzielnej zgody na zarybianie wód, jeżeli uprawniony do rybactwa zawarł odpowiednie porozumienie. Powyższe uzasadnia **poprawkę nr 2**.

Poprawki nr 3, 4 i 6 zmierzają do adekwatnego oddania w przepisach woli ustawodawcy. Przepisy art. 27 ust. 1 pkt 1, art. 27a ust.1 pkt 4 i art. art. 27b ust. 1 pkt 3 ustanawiają odpowiedzialność za wykroczenie za zachowania sprzeczne z przepisami upoważniającymi do wydania rozporządzeń (odpowiednio art. 4a ust. 2, art. 21 pkt 4 i art. 2 ust. 2). Naruszenie tych przepisów może polegać jedynie na niewykonaniu lub wadliwym wykonaniu dyspozycji przepisu upoważniającego. Zdaniem Senatu jest to pomyłka ustawodawcy, który powinien penalizować naruszenie norm przepisów wykonawczych wydanych na podstawie wymienionych przepisów upoważniających.

Przyjmując **poprawkę nr 5** Senat uwzględnił zasadę, że jeżeli przepis karny typizuje czyn zabroniony poprzez wskazanie zachowań zabronionych lub nakazanych przez odrębne przepisy, to wymieniając te przepisy należy łączyć je spójnikiem "lub", gdyż jeżeli zostaną połączone spójnikami "i" albo "oraz" to do popełnienia przestępstwa konieczne będzie naruszenie wszystkich wymienionych przepisów. Argumentacja ta odnosi się *mutatis mutandis* do art. 27c ust. 1 pkt 6 i 7.

Zgodnie z art. 27b ust. 1 pkt 5 popełnia wykroczenie, kto nie stosuje się do nakazu, o którym mowa w art. 9. W art. 9 sformułowane są dwa nakazy. Senat doprecyzował przepis

poprzez wskazanie, że wykroczenie popełnia się naruszając zakazy określone w ust. 1 i 2 (**poprawka nr 7**).

Na podstawie art. 27c ust. 1 pkt 2 popełnia przestępstwo, kto nie będąc uprawnionym do rybactwa albo osobą połowiącą na jego rzecz, poławia ryby rybackimi narzędziami lub urządzeniami połowowymi wbrew przepisom art. 4 i art. 5.

Przywołany art. 4 nie dotyczy połowu ryb rybackimi narzędziami lub urządzeniami połowowymi. Wskazuje jedynie kto jest uprawnionym do rybactwa. Nie ma potrzeby odwoływania się do tego przepisu, gdyż skorzystanie z niego w toku wykładni będzie oczywiste, a jego treść normatywna została wprowadzona do przepisu karnego przez posłużenie się wyrażeniem "kto nie będąc uprawnionym do rybactwa".

Natomiast art. 5 dopełnia w uzasadniony sposób znamiona czynu zabronionego poprzez nałożenie na osobę dokonującą połowu ryb na rzecz uprawnionego do rybactwa obowiązku posiadania dokumentu stwierdzającego upoważnienie uprawnionego do połowu ryb (połów bez posiadania upoważnienia przy sobie jest zabroniony na podstawie art. 27a ust. 1 pkt 1). Jednak sankcja w postaci ukarania za przestępstwo osoby, która nie otrzymała upoważnienia do połowu ryb w formie pisemnej, zgubiła go lub utraciła w inny sposób jest nieproporcjonalnie dotkliwa. Senat uznał, że wystarczającą sankcją będzie odpowiedzialność za popełnienie wykroczenia (**poprawka nr 8**).

Przepis art. 27c ust. 1 pkt 3 przewiduje odpowiedzialność karną za naruszenie zakazów lub nie stosowanie się do obowiązków określonych w art. 3 ust. 4. Art. 3 ust. 4 jest przepisem upoważniającym. Nie znajduje się w nim żaden zakaz ani nakaz (minister nie jest obowiązany na podstawie tego przepisu do wydania rozporządzenia). Jeżeli intencją ustawodawcy było ukaranie za naruszenie zakazów lub nie stosowanie się do obowiązków określonych w rozporządzeniu to należy przeredagować przepis. Pojawia się jednak problem zgodności takiego przepisu z art. 42 ust. 1 Konstytucji.

Trybunał Konstytucyjny w uzasadnieniu wyroku z dnia 8 lipca 2003 r. (sygn. akt P 10/02) wywiódł z art. 42 ust. 1 Konstytucji m.in. następujące zasady prawa represyjnego. Po pierwsze, w myśl tego przepisu, czyn zabroniony i rodzaj oraz wysokość kar i zasady ich wymierania muszą zostać określone bezpośrednio w ustawie, przy czym Konstytucja nie wyklucza doprecyzowania niektórych elementów przez akty podustawowe (zasada wyłączności ustawy w sferze prawa represyjnego). Rola aktu podustawowego polega w tym przypadku na dookreśleniu pewnych elementów czynu zabronionego, który zabroniony został przez ustawodawcę. Po drugie, podstawowe znamiona czynu zabronionego muszą zostać określone w ustawie w sposób odpowiadający pewnym minimalnym wymogom precyzji, tak

aby adresat normy prawnej mógł zorientować na podstawie samej tylko ustawy co do zasadniczej treści ustanowionego zakazu (zasada określoności regulacji z zakresu prawa represyjnego).

Biorąc pod uwagę te zasady Senat uznał, że jedynie w zakresie zakazu wprowadzonego na podstawie art. 3 ust. 4 pkt 1 omawiany przepis spełnia warunek konstytucyjności (**poprawka nr 9**).

Przepis art. 27c ust. 2 stanowi, że karę, o której mowa w ust. 1, wymierza się odpowiednio za usiłowanie, podżeganie i pomocnictwo w popełnieniu przestępstwa, o którym mowa w ust. 1. Przepis ten powtarza elementarne zasady prawa karnego zawarte w art. 14 § 1 kk oraz w art. 19 § 1 kk. Z tego powodu Senat uznał, że art. 27c ust. 2 jest zbędny i powinien zostać skreślony (**poprawka nr 10**).

Zgodnie z art. 5 uprawniony do rybactwa jest obowiązany na wniosek właściwego dyrektora regionalnego zarządu gospodarki wodnej, w terminie miesiąca od dnia otrzymania wniosku, przekazać do katastru wodnego kopię operatu rybackiego, który został sporządzony i pozytywnie zaopiniowany przez uprawnioną jednostkę przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy.

Działanie właściwego dyrektora regionalnego zarządu gospodarki wodnej wobec uprawnionego do rybactwa ma charakter władczy, co powinno znaleźć odzwierciedlenie w redakcji przepisu. Dlatego Senat przyjął **poprawkę nr 11**.

Na podstawie art. 6 ust. 2 na wniosek osoby zainteresowanej, starosta może wymienić kartę wędkarską lub kartę łowiectwa podwodnego, z powodu jej nieczytelności lub zniszczenia, a także wydać wtórnik karty zgubionej albo skradzionej, jeżeli osoba zainteresowana dołączyła do wniosku zaświadczenie podmiotu upoważnionego do wydania karty wędkarskiej albo karty łowiectwa podwodnego, w którym podmiot ten potwierdził na podstawie ewidencji, rejestru lub innych danych znajdujących się w jego posiadaniu fakt wydania zainteresowanej osobie karty wędkarskiej lub karty łowiectwa podwodnego przed dniem wejścia w życie opiniowanej ustawy.

Przesłanki wymiany karty lub wydania wtórnika zostały określone w sposób zupełny. Zdaniem Senatu w razie spełnienia tych przesłanek starosta powinien obligatoryjnie wydać odpowiedni dokument (**poprawka nr 12**).